

Nostāja Nr. 8

ĀRVALSTU INVESTORU PADOMES LATVIJĀ NOSTĀJA ATTIECĪBĀ UZ ES ZAĻĀ KURSA ĪSTENOŠĀNU UN LATVIJAS ZAĻO STRATĒGIJU

08.09.2022

Kopsavilkums

Eiropas Savienība (turpmāk – ES) ir ieskicējusi zaļā kursa plānu, kura mērķis ir risināt klimata krīzi un pārveidot gan uzņēmēju, gan sabiedrības rīcību. Ārvalstu investoru padome Latvijā (turpmāk – FICIL) ir uzmanīgi sekojusi līdzi zaļās ekonomikas attīstībai. Galvenais novērojums – Latvijai trūkst valsts iestāžu savstarpējas koordinācijas, kā arī konkrētu plānu, kā sasniegt konkrētus mērķus un galvenos darbības rādītājus (turpmāk – KPI). Lai gan ir pieņemti daži ilgtermiņa plāni, daudzām valsts iestādēm joprojām trūkst skaidras izpratnes par vissvarīgākajām prioritātēm, un šī neskaidrība ietekmē privāto sektoru un mājsaimniecības. Nav pieejami regulāri pārskatīšanas mehānismi, lai nodrošinātu KPI īstermiņa un vidēja termiņa novērtējumu, lai saprastu, vai Latvija virzās pareizajā virzienā, un lai lemtu par to, ko vajadzētu mainīt, tostarp iespēju pārskatīt noteiktos KPI un rīcības plānu. Lai nodrošinātu pārskatatbildību, vairāk nekā jebkad agrāk ir jānosaka skaidri mērķi, prioritātes, izmērāmas darbības un definēti atskaites punkti.

Pašlaik nav atsevišķas struktūras, kas būtu atbildīga par ES zaļā kursa mērķu sasniegšanu. Tā kā ES zaļais kurss aptver daudzas jomas, Latvijas centieni ir ļoti sadrumstaloti, proti, ir iesaistītas vairākas ministrijas. Diemžēl attiecībā uz sadarbību starp publiskā sektora struktūrām mēs redzam vairāk jautājumu nekā risinājumu. Ļoti svarīga ir spēcīga horizontālā sadarbība, ietverot varas vertikāles atbalstu, kā arī centralizācija un proaktīva, atbildīga lēmumu pieņemšana. Galu galā visiem publiskā sektora segmentiem būs jāpielāgojas un jābūt skaidrai izpratnei un stratēģijai par Latvijas zaļo mērķu sasniegšanu, lai izpildītu ES zaļā kursa noteikto redzējumu.

Klimata pārmaiņu ietekmes uzliesmojums un karš Ukrainā ir ietekmējis piegādes ķēdes, izraisījis enerģijas cenu kāpumu un padarījis enerģijas pieejamību neskaidru. Enerģētikas krīzes apstākļos ES līmeņa zaļā programma tiek apšaubīta. Ņemot vērā šīs neskaidrības, problēmas, kas saistītas ar zaļo programmu, enerģijas pieejamību un zaļo transportu, šķiet vēl nopietnākas. Tāpēc šajā nostājas dokumentā FICIL uzsver ieteikumus divās galvenajās nozarēs – videi draudzīgāks jeb “zaļāks” transports un ēku energoefektivitāte, jo šīs ir būtiskas jomas Latvijas kopējās ilgtspējas un konkurētspējas uzlabošanai¹.

Ar šo FICIL mudina politikas veidotājus izstrādāt un īstenot efektīvu valsts politiku vides, sociālās un korporatīvās pārvaldības jomā (turpmāk – ESG). Šie instrumenti pakāpeniski kļūs obligāti uzņēmumiem, piemēram, Korporatīvās ilgtspējas ziņošanas direktīva. Ir svarīgi, lai valdība godīgi informētu uzņēmumus par gaidāmajām prasībām un izmaiņām, kuru mērķis ir būtiski uzlabot vidi un veicināt zaļo kursu. Strādājot šajās relatīvi jaunajās politikas jomās, kurām nepieciešamas investīcijas, valsts sektoram ir jāuzsāk un jāuztur laba un uzticēšanās pilna sadarbība ar privāto sektoru. Galu galā zaļā programma nav jāuztver kā slogs, ko vajadzētu apiet, bet gan kā iespēja radīt jaunus produktus, pakalpojumus un darbavietas, lai no zaļās programmas gūtu iespējami lielāko labumu.

¹ FICIL atsevišķos nostājas dokumentos uzsver citu jomu nozīmi zaļo mērķu sasniegšanā, piemēram, aprites ekonomikas politikas īstenošanā un atjaunojamās enerģijas attīstīšanā.

Saturs

Kopsavilkums **02**

Rekomendācijas **04**

Rekomendāciju pamatojums **05**

Rekomendācijas

1. Nodrošināt efektīvu un vispusīgu politiku, lai transporta nozari padarītu videi draudzīgāku.

- Valdības darbam vajadzētu būt vēršam uz videi draudzīgāku transporta nozari un infrastruktūru. Šim nolūkam ir svarīgi skaidri mērķi, prioritātes, izmērāmas darbības un regulāri atjaunināti starpposma mērķi.
- Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un Satiksmes ministrijai jāturpina atbalstīt vietējās pašvaldības zaļā transporta infrastruktūras, tostarp elektrisko transportlīdzekļu uzlādes iekārtu, izveidē.

2. Veicināt ēku energoefektivitāti.

- Politikas veidotājiem būtu jānodrošina, lai energoefektivitātes sertifikāta (turpmāk – EPC) dati būtu plaši pieejami, viegli saprotami un lietotājiem draudzīgi apvienojumā ar citiem saistītiem datiem.
- Datu trūkums ir jānovērš, lai valsts līmenī varētu steidzami noteikt būtiskas definīcijas un kritērijus, kas nodrošinātu, ka Latvijā ieplūst investīcijas nekustamā īpašuma jomā. Atbilstība ES taksonomijai ir kļuvusi par svarīgu priekšnoteikumu, lai saņemtu labāku finansējumu nekustamajam īpašumam.
- Valdībai vajadzētu būtiski uzlabot un vienkāršot politiku, tostarp zaļo nodokļu politiku, lai motivētu privāto sektoru un māsaimniecības ātri renovēt energoneefektīvas ēkas, kā arī samazināt enerģijas patēriņu un palielināt izpratni par energoefektivitāti.

3. Izstrādāt un īstenot efektīvu valsts politiku vides, sociālās un korporatīvās pārvaldības jomā.

- Valdībai būtu proaktīvi jāpārskata valsts ilgtspējas mērķi un stimulēšanas mehānismi un tie jāpielāgo ES taksonomijai un citām aktualitātēm. Valdības mērķiem vajadzētu būt skaidriem, kā arī būtu laikus uzņēmumiem jādara zināmas gaidāmās pārmaiņas, labvēlīgi pavērsieni un atbalsta pasākumi (piemēram, nodokļu atvieglojumi vai izmaiņas, iepirkumi, atbalsta programmas u. c.).
- Valdībai jāīsteno efektīva politika un jāatvieglo piekļuve instrumentiem, kas uzlabotu ES iesniedzamos obligātos ziņojumus par ilgtspēju uzņēmējdarbības nozarē.
- Sabiedrībai un uzņēmumiem jābūt pieejamai publiskai informācijai par Latvijas pašreizējiem panākumiem, īstenojot ES mērķus valdības un pašvaldību līmenī. Datiem par publiskā un privātā sektora darbības rezultātiem jābūt savstarpēji pieejamiem, jo tas ir obligāts priekšnoteikums mērķtiecīgai pārejai uz zaļo kursu. Valsts iestāžu rīcībā esošajiem ESG datiem vajadzētu būt publiski pieejamiem (piemēram, par energoefektivitāti, enerģijas patēriņu, CO₂ emisijām).

Rekomendāciju pamatojums

Nodrošināt efektīvu un vispusīgu politiku, lai transporta nozari padarītu videi draudzīgāku.

Saskaņā ar Attīstības plānošanas sistēmas likumu pastāvošā attīstības plānošanas sistēma paredz vairākus plānošanas dokumentu hierarhijas līmeņus, kas neļauj veikt operatīvas un ātras pārmaiņas zemākā līmeņa plānošanā, ja vien vispirms netiek pārskatīti augstāka līmeņa plānošanas dokumenti. Tā kā Latvija ir maza un tai ir atvērta ekonomika, šis elastības trūkums kavē efektīvu plānošanu un lēmumu pieņemšanu, īpaši zemākā vai vidējā līmenī.

Nacionālās enerģētikas un klimata padomes darba grupas tika izveidotas ar slavējamu mērķi, bet šķiet, ka faktiski tās nenodrošināja gaidīto pievienoto vērtību politikas noteikšanā un plānošanā. Katrai padomei deleģētie jautājumi ir ļoti plaši, sanāksmes notiek reti, un diskusijas lielākoties tiek aizstātas ar prezentācijām. Kopumā ir svarīgi noteikt izmērāmus mērķus, lai varētu izsekot reālajam progresam, nevis tikai administratīvajam progresam.

Pēc ilgjiem privātā sektora pieprasījumiem videi draudzīgāka transporta jomā ir ieviests valsts atbalsta mehānisms elektrisko transportlīdzekļu (turpmāk – EV) iegādei. FICIL mudina papildināt to ar vēl citiem mehānismiem (motivējošiem vai represīviem), lai paplašinātu sniegtā atbalsta ietekmi. Lai veicinātu videi draudzīgāku transportu, būtu jāizmanto arī citi instrumenti, piemēram, nodokļu atvieglojumi.

Visi pasākumi virzībā uz “zaļo” jeb videi draudzīgo transportu būtu jāaskaņo ar labi pārdomātu valsts sektora reformu. Ir ļoti svarīgi, lai visi lēmumi būtu vispusīgi un dati būtu pamatoti. Izvēlētajai taktikai un darbībām būtu jāatbalsta plašāka stratēģija (nevis otrādi). Turklāt nevienam transporta veidam vai tehnoloģijai nedrīkst atstāt novārtā vai novērtēt par zemu, ja nav veikta iepriekšēja izpēte.

Tehnoloģiskās neitralitātes, elastības un godīgas konkurences ievērošana ir obligāts priekšnoteikums, lai transportu padarītu videi draudzīgāku, un šā mērķa labā jāpieliek pūles dažādos sektoros, iesaistoties Ministru prezidenta birojam, Satiksmes ministrijai un vairākām citām ministrijām, to aģentūrām, valsts uzņēmumiem un pašvaldībām.

Lai transportu padarītu videi draudzīgāku, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un Satiksmes ministrijai jāturpina atbalstīt vietējās pašvaldības zaļās transporta infrastruktūras, tostarp elektrisko transportlīdzekļu uzlādes iekārtu, izveidē. Šajā ziņā FICIL aicina sniegt atbalstu turpmāk minētajos jautājumos.

- **Palīdzība pašvaldībām, lai tām atvieglotu EV uzlādes iekārtu ieviešanu**, kas ļautu pāriet uz nulles piesārņojuma autoparku Latvijā. Šajā nolūkā uzlādes iekārtām (jo īpaši ātras uzlādes iekārtām) jābūt uzticamām un publiskotām, jo to trūkums nemotivē privāto sektoru un mājāsaimniecības pāriet uz EV. Vienlaikus Latvijas mazapjoma ekonomika nav pietiekami pievilcīga, lai uzņēmēji būtu ieinteresēti investēt komerciālu uzlādes iekārtu izveidē.
- **Privātās uzņēmējdarbības modeļi uzlādes iekārtu uzstādīšanai un ekspluatācijai**. Šādas vietas ir steidzami nepieciešamas dzīvojamo namu kompleksu un industriālo zonu tuvumā, nevis privātmāju rajonos. Ir skaidrs, ka nepieciešama saskaņošana, stratēģija un rīcības plāns ministriju līmenī, jo šā jautājuma risināšanu nevar atstāt tikai pašvaldībām. Piemēram, galamērķa uzlādes centri varētu būt pieejami pašvaldības īpašumā esošajos automašīnu stāvlaukumos vai uz ielām, jo īpaši biroju un darījumu centru tuvumā. Turklāt publiskajam sektoram būtu jāizvērtē iespēja piešķirt publiskā iepirkuma tiesības privātajam sektoram, lai ieviestu EV uzlādes iekārtas galamērķa teritorijās.
- **Pietiekamas tīkla jaudas pieejamība, kas ļautu uz ceļiem izvietot īpaši ātras uzlādes infrastruktūru** (arī attiecībā uz lielas kravnesības transportlīdzekļiem). Ātra un īpaši ātra uzlāde ir piemērotākā iespēja uzlādei ceļā vai galamērķī. Tomēr brīvas tīkla jaudas pieejamība ir kļuvusi par problēmu Latvijā.
- **EV uzlādes iekārtu modernizācija**. Infrastruktūras izmantošanai, ieguvumiem un nosacījumiem jābūt tādiem pašiem kā visiem ES reģistrētajiem nulles CO₂ emisijas transportlīdzekļiem (bezmaksas stāvvietas un sabiedriskā transporta joslu izmantošana). Lai palielinātu ilgtspējīgu mobilitāti un ceļošanu uz ārvalstīm, publiskajām uzlādes iespējām vajadzētu būt digitalizētām

visās ES dalībvalstīs, lai varētu veikt starptautisku autentificēšanos no mobilajiem termināļiem (viedtālruniņiem). Uzlādes veikšanai vajadzētu būt pieejamiem vismaz diviem ES apstiprinātiem un standartizētiem (Type2 vai CCS) uzlādes punktiem vienlaikus.

Veicināt ēku energoefektivitāti.

Vairāk nekā jebkad agrāk strauji jāpalielina ēku energoefektivitāte. Tas palīdzētu sasniegt ES zaļā kursa mērķus (samazināt CO₂ emisijas) un samazināt enerģijas patēriņu apkurei. Ir svarīgi pieminēt, ka ēku ilgtspēja ietver gan būvniecību, gan ar to saistīto enerģijas patēriņu un emisijas, kā arī enerģijas patēriņu esošajās ēkās, tādējādi samazinot ar tām saistītās emisijas.

- **Politikas veidotājiem būtu jānodrošina, ka energoefektivitātes sertifikāta (turpmāk – EPC) dati ir plaši pieejami, viegli saprotami un lietotājam draudzīgi apvienojumā ar citiem saistītiem datiem.**

Jau 2013. gadā Ēku energoefektivitātes likumā ir noteikts, ka attiecībā uz jebkuru īpašumu, kas paredzēts pārdošanai vai izīrēšanai, ir jābūt spēkā esošam EPC. Šāds sertifikāts ļauj pircējiem un īrniekiem salīdzināt ēkas un uzskatīt energoefektivitāti par būtisku faktoru, pieņemot savus lēmumus uzņēmējdarbībā, tāpēc EPC jābūt kvalitatīviem un uzticamiem. Taču 2022. gadā šī prasība netiek praktiski ieviesta un pildīta. Jāpanāk, lai ēkas ar zemu energoefektivitāti tiktu renovētas vai to vietā tiktu būvētas jaunas. Ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai valsts sektors iegūtu datus par energoefektivitāti un EPC un darītu tos pieejamus politikas veidotājiem, uzņēmumiem un māsaimniecībām, kas attiecīgi varētu analizētu savas vajadzības un pieņemt informētus lēmumus.

2 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/fs_19_6714

Tā kā nekustamā īpašuma nozare ir atbildīga par 40%² no kopējā enerģijas patēriņa, ir svarīgi panākt, lai energoefektivitāte tiktu būtiski uzlabota.

- **Datu trūkums būtu jānovērš, lai valsts līmenī varētu steidzami noteikt būtiskas definīcijas un kritērijus, kas nodrošinātu, ka Latvijā iekļūst investīcijas nekustamajā īpašuma jomā Atbilstība ES taksonomijai ir kļuvusi par svarīgu priekšnoteikumu, lai saņemtu labāku finansējumu nekustamajam īpašumam.**

ES taksonomija palīdz palielināt ilgtspējīgas investīcijas un īstenot ES zaļo kursu. Tā sniedz uzņēmumiem, investoriem un politikas veidotājiem atbilstošas definīcijas, saskaņā ar kurām konkrētā saimnieciskā darbība tiek uzskatīta par videi draudzīgu. Tādējādi tas palīdz aizsargāt investorus no "zaļās maldināšanas" (*greenwashing*), kā arī pārveidot uzņēmumus, lai tie būtu klimatam nekaitīgāki un novirzītu investīciju plūsmas videi draudzīgā virzienā. Piemēram, ES taksonomijas ilgtspējas kritēriji nosaka īpašas prasības nekustamā īpašuma segmentam, izmantojot valsts references datus. Proti, referencē tiek izmantotas top 15% līdz 30% ēku no valsts vai reģionālā ēku fonda, pamatojoties uz primārās enerģijas pieprasījumu. Taču ar Latvijas nepilnīgajiem un ierobežotajiem datiem nav iespējams noteikt pareizus kritērijus. Turklāt ES taksonomija attiecas uz gandrīz nulles enerģijas ēku vietējo definīciju, bet mūsu vietējā definīcija neietver pat īpašus kritērijus, piemēram, loģistikai paredzētas ēkas. Latvija joprojām nesniedz atklātus, pārredzamus datus un kritērijus, lai varētu novērtēt ēkas saskaņā ar ES taksonomiju; pastāv liels risks, ka investīcijas aizplūdis uz valstīm, kurās dati ir pieejami un kritēriji ir skaidri noteikti, nepieļaujot nekādu interpretāciju. Visām Baltijas valstīm ir problēmas ar datu pieejamību, tāpēc Latvijai ir

nepieciešami operatīvi lēmumi, savlaicīgi pasākumi un ātra izpilde, lai radītu konkurences priekšrocības un piesaistītu lielākas ārvalstu investīcijas. Piemēram, valdībai būtu jānosaka konkrēti kritēriji, pēc kuriem ēkas varētu kvalificēt kā top 15%, t. i., ēkas, kas būvētas pēc kāda konkrēta gada vai kam ir īpašs primārās enerģijas pieprasījums uz kvadrātmetru.

- **Valdībai vajadzētu būtiski uzlabot un vienkāršot politiku, tostarp zaļo nodokļu politiku, lai motivētu privāto sektoru un mājsaimniecības ātri renovēt energoneefektīvas ēkas, kā arī samazināt enerģijas patēriņu un palielināt izpratni par energoefektivitāti.**

Nekustamā īpašuma nodoklis Latvijā nav saistīts ar ēku energoefektivitāti, tāpēc nodokļi šajā virzienā būtu jāpadara "zaļāki". Ārkārtīgi energoefektīvu ēku būvniecībai, kā arī efektīvai renovācijai ir nepieciešamas ievērojamas investīcijas, tāpēc būtu vajadzīgi motivējoši nosacījumi - nekustamā īpašuma nodokļa samazināšana, nodokļu kredītu piemērošana vai *bonus malus* sistēmas izveide, pamatojoties uz energoefektivitātes rādītājiem. Šādi nosacījumi būtu jāaskaņo ar valsts īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa energoefektivitātes mērķiem. Ēku īpašniekiem ir svarīgi saņemt skaidru informāciju par saskaņoto plānu, kas ietver vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus.

Izstrādāt un ieviest efektīvu valsts politiku vides, sociālās un korporatīvās pārvaldības (ESG) jomā.

- **Valdībai vajadzētu proaktīvi informēt uzņēmumus par gaidāmajām prasībām un izmaiņām ESG politikas jomā, jo šie aspekti ir būtiski, lai nodrošinātu turpmāku ilgtspēju un konkurētspēju. Turklāt būtu jāatvieglo piekļuve skaidrojošai informācijai par šiem aspektiem un datiem, kas apliecina uzņēmējdarbības ietekmi uz ESG, siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un citiem ES zaļā kursa kritērijiem. Valdībai jāīsteno arī efektīva politika un instrumenti, lai uzlabotu ES iesniedzamos obligātos ziņojumus par ilgtspēju uzņēmējdarbības nozarē.**

Saskaņā ar pašreizējo ES politikas attīstību, sākot no 2025. gada, ziņošana par ilgtspējību kļūs par pienākumu dažiem lieliem uzņēmumiem - arī Latvijā³, kā arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem

(MVU), kas iekļauti biržas sarakstā. Tas izriet no Korporatīvās ilgtspējas ziņošanas direktīvas projekta, kuras mērķis ir ievērojami paplašināt to uzņēmumu loku, uz kuriem attiecas pienākums ziņot par savām nefinanšu/ESG stratēģijām, riskiem, iespējām, darbības rezultātiem un ietekmi uz saviem finanšu rezultātiem. Tas ir papildināts ar Korporatīvās ilgtspējas pārbaudes direktīvas projektu (CSDDD), kura mērķis ir likt uzņēmumiem novērtēt savu vērtību ESG ziņā, un Eiropas Ilgtspējas ziņošanas standartiem (ESP), kas ziņošanu padarīs ērtāku. Turklāt ES taksonomijā ir noteiktas īpašas prasības projektiem, kas tiek uzskatīti par "zaļiem", un noteiktas papildu prasības attiecībā uz to, kā uzņēmumiem jāziņo par šiem "zaļajiem" projektiem un saistītajiem finanšu rādītājiem. Saskaņā ar Ilgtspējīgas finanšu informācijas atklāšanas regulu (SFDR) finanšu sektoram ir jāziņo par savām ESG pieejām klientu riska novērtējumā un citos saistītos aspektos. Visu šo iniciatīvu mērķis ir palielināt uzņēmumu pārredzamību attiecībā uz ESG saistībām un to faktisku saskaņošanu ar Parīzes nolīguma mērķiem, kā arī izveidot uzticamu pamatu datu vākšanai un nepieļaut, ka ilgtspēja pastāv vienīgi deklaratīvā līmenī, ko vēl līdz šim praktizē daudzi uzņēmumi. Tostarp nepieciešamajai informācijai, ja tā ir pareizi apkopota, izklāstīta un izskaidrota, būtu jāveicina kreditoru un investoru lēmumu pieņemšana, tādējādi izpildot vienu no zaļā kursa galvenajiem mērķiem - novirzīt investīciju plūsmas uz ilgtspējīgāku saimniecisko darbību. Tomēr lielākā daļa uzņēmumu joprojām nav informēti par jaunajām vai gaidāmajām prasībām, un valdībai ir pienākums uzņēmumus informēt.

- **Uzņēmumiem ir nepieciešami publiski pieejami norādījumi un dati par emisijas faktoriem (koeficientiem), energoefektivitāti un enerģijas patēriņu, kā arī dati par CO₂ emisijām. Valsts iestāžu rīcībā esošie ESG dati būtu jāpublisko (piemēram, energoefektivitāte, enerģijas patēriņš, CO₂ emisijas).**

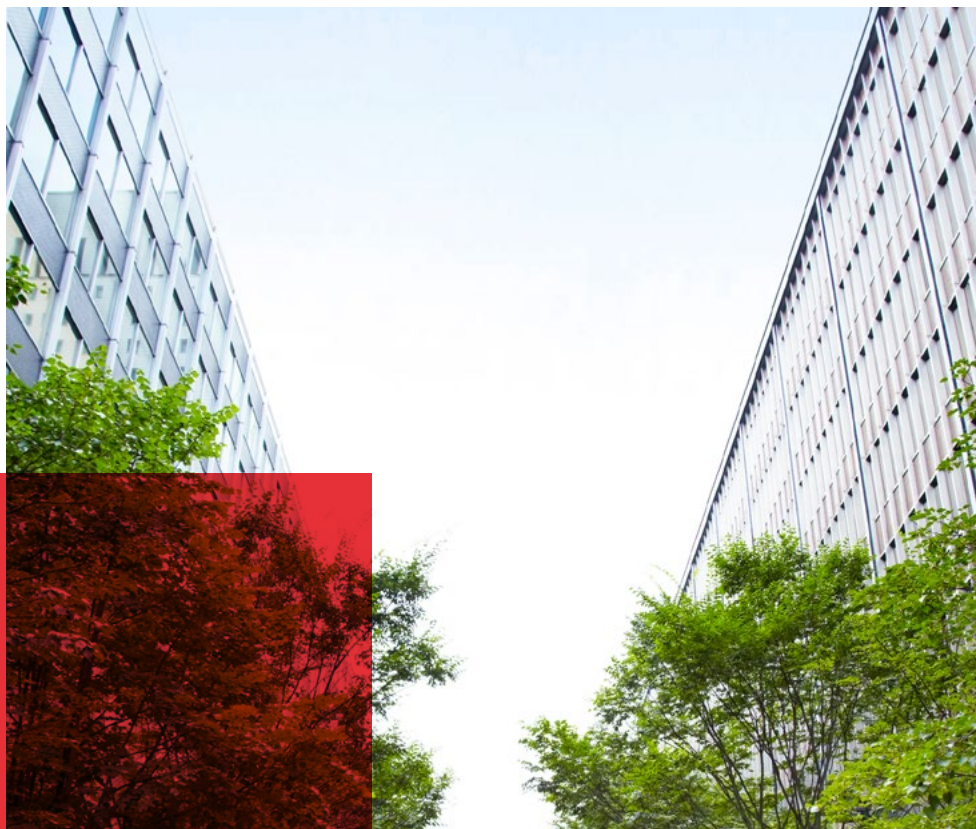
Lieliem uzņēmumiem ir vairāk resursu, lai pielāgotos jaunajām prasībām, un daži no tiem jau ir iesaistīti attiecīgo datu vākšanā un analīzē, kā arī aprēķinu veikšanā. Tajā pašā laikā lielākā daļa MVU vēl nav pat informēti par gaidāmajiem noteikumiem. Spriežot pēc pašlaik pieejamajiem projektiem attiecībā uz CSRD un ESRS, var paiet līdz pat diviem gadiem, kamēr tiek pabeigts un publicēts pirmais ziņojums par kādu uzņēmumu. Noteiktā laikā ir jāsavāc konkrēti dati un jāievieš konkrētas procedūras.

3 Uzņēmumiem, kuros ir 250+ darbinieku, 40M + EUR apgrozījums un/vai 20M + aktīvu vērtība.

Attiecībā uz GHG aprēķiniem uzņēmumiem jo īpaši ir nepieciešamas valsts sektora norādes un konsekventi emisijas faktori (koeficienti). Kopumā privātajam sektoram ir nepieciešama plašāka piekļuve energoefektivitātei, datiem par enerģijas patēriņu un datiem par CO₂ emisijām.

- Jāpārskata valsts līmeņa ilgtspējas mērķi un stimulēšanas mehānismi, un tie dinamiski jāpielāgo ES taksonomijai un citām attiecīgām prasībām. Uzņēmumiem būtu skaidri jādara zināmas gaidāmās pārmaiņas, labvēlīgi pavērsieni un atbalsta pasākumi (piemēram, nodokļu atvieglojumi vai izmaiņas, publiskie iepirkumi, atbalsta programmas u. c.).

Līdztekus tam ir svarīgi izskaidrot paredzamās ilgtspējīgas pārveides iespējas un ieguvumus.

Nostāja Nr. 8

ĀRVALSTU INVESTORU
PADOMES LATVIJĀ
NOSTĀJA ATTIECĪBĀ
UZ ES ZAĻĀ KURSA
ĪSTENOŠĀNU UN
LATVIJAS ZAĻO
STRATĒGIJU

08.09.2022